बह्वः स च स्वादि॰ प॰ सेट्। इत्वति ऐन्वीत् इत्वामास तहूं पम्। "ऋषायमाण दन्विं ऋ०१,१७६,१। द्न पु॰ द्रण-नक्। १ स्टब्रे, "नन्द्रिषड्खग्नभवच्युत्र-व्यया द्रनाइषपद खभोज्ञम्" नोब ॰ ता ॰ । २ प्रभौ ''न न महीनमहीनपराक्रमस्'रहः। इन्टपविशेषे च । द्नच पच गती कान्द्स दकारोपसर्जनः भारपर सन्च-वद्रूपम् इनचिति 'दूरेचत्तायकन सङ्गर्न यदिनचत्' ऋ०१,१३२ ६, 'दनवत् व्याप्रोति कच गती कान्द्स-कारोपमर्जन द्रति भा॰ "शुक्रेण घोविषाद्यामिनचत्, #090,84,0, [वर्चे राजनि॰ । प्नानी स्त्री रनमानयति सन-षिच्-अण् गौरा । यटपत्री प्रियहा स्तो तालकोक्तायां सथहायाम्। तदानयन-प्रकारादि नोच॰ ता॰ उक्तम् वया स्वनस्वन्नात् प्रति॰ वर्षमेकीकराधिभोगा सुयहा अभेष । स्वजनावग्नं रवि-तप्यातं गरद्युतं सा भक्तके न्या हा सात्। प्रत्यकं गर्विप्रा-भिर्वर्ड ते शानुपाततः। सार्बमंग्रद्यं मासद्याङः केऽपि स्तरयः । स्वामिसीस्ये स्वागत् सीस्यं स्तरच्या भयं रजः । भावाबीकनसंयोगात् फरमसा निरूपते । वर्षवनात् सुबासान्यरिपुरम्बे वयोभना । पुरायकर्मायमा सास्य दत्तेऽन्यतोद्यमाद्रनम्। यतुत्रयं मानसतृष्टिलाभं प्रतापटि द ऋपतेः प्रसादम् । यरीरपुटि विविधोद्यमांच ददाति सीखं समहा तत्रस्था। उत्पाहतोऽर्थांगमनं यश्य स्वन्यसमानस्पात्रयाञ्च । निष्टासभोगोवनप्रिटेशस्य सादयेभावे खबहा यदाव्दे । पराक्रमाहित्तययः सुवाप्तिः सौन्दर्थसौख्यं दिलदेवपूजा। सर्वीपकारसातुप्रष्टिकानिकः -पात्रयचे क् यहा हतीये। यरीरपोड़ा रिप्रभीः खार्गेंबेर भनकापनिष्द्यमत्वे । सान्त्रन्यज्ञायां सुखभावगायां जना-पवादामयदिद्धः सम् । यदीन्यका प्रश्नमगाव्दवेशे सद्-बुद्धिभी ख्वात्मजितस्वामः । प्रतापटिद्विविधाविचासा देविह जार्श्वा खपतिप्रसादः । समल्यमङ्गेषु रिप्रयय भयं रजसस्तो नृपाद्वा । कार्याघनायो सयहाऽरिगा चेत् दुर्बु बिवृद्धिः सक्तते अनुतापः । कन्त्रवस्तुव्यसनारिभीति रत् साइभङ्गो धनधर्मा नायः। सारोपगा चेन्मुथङ्ग तनोः सा-द्रुजा मनोमोइविरुद्धचेषा । भयं रियोक्तस्तरतोविनायो धर्माधयोः सुद्रसनामयय । स्टलुस्थिता चेना यहा नराणां बबच्यः साइमन' विदूरे। स्वामित्वमधीपगमी नृषे भ्योधमीत्यवः प्रतक्रतत्वत्रशैख्यम् । देवद्विजार्ज्ञा यश्य भाग्योदयो भाग्यगतेन्त्रिहा सात्। नृपप्रसादं च

जनोपकार' सलमेसिक दिजदेवभक्तिम् । यथोऽभिवृद्धि विविधार्थेनाभं दत्ते अवरस्था स्यक्त धनाप्तिम्। यदी न्यिचा लाभगता विलाससौभाग्यनैद्व्यममः प्रसादाः । भवन्त राजात्रयतोधनाप्तिः सन्तित्रप्रताभिमताप्रयय । व्ययोऽधिको दुष्टजनैय सङ्गोरजस्त्रणा विक्रमतोऽधिसिद्धिः। धर्मायहानिम्यहाव्यवस्था यदा तदा सळानतोऽपि वैरम् । क रैर्दृष्ट: च्तरहणा यो भावो सुषष्ठात्र चेत् । शुभं तद्भा-वजं नश्येदशुभञ्चापि वर्षते । गुभस्वामियुक्ते चिता वीर्य-युक्सिन्यिहा सामिसीस्य त्यशाचं प्रपद्मा । गुभं भावज पोषयेचा गुभं साउन्यवात्वे उन्यवा भाव अद्योविम्थ्य । जनुने जना इसान्य वर्षा त्युवन्यु स्थिताव्दे इता क्रूर बेटैस्त चेत्। विनम्येत् स यह्ने न्या भाव एवं शुमखा मिहस्त्रा न नायः शुभं च । यदोभयतापि इतो भावोनध्येत् स स-विधा । उभयत गुभत्वे ऽपि भावो उसी वद तेतरास् । वर्षे ल-निष्टगेइस्या यङ्गावे जहाबि स्थिता । क्रूरोपवातात्तंभावं ना-श्येत् ग्रुमयुक् ग्रुमा । जनुर्जन्तस्तुर्थमा सौम्ययुक्ताव्दवेशे पितृह व्यवाभं विधत्ते । नृपाद्गीतिदा पापयुक्तातिकटाएमा-दावपीत्यं विमुखाभिषेयम्। यसिन् भावे खामिसीम्येतिता रा भावीजनान्येष यस्य हिंदः। एवं पापैनीय उत्तस्तु तस्रेत्र हा वीर्यादर्षतः सौख्यमेव । यदोन्यका स्वर्थन्यके युतेचितां स्वयां पाठ्यं नपसङ्गमञ्च। दसे गुणानां परभागमाप्तिं स्थानान्तरस्था फलदा हमेति। कुलेन युक्ता कुजमे कुजेन दृष्टा च पित्ती खर्जनगीति । ग्रस्ताभिषातं क्षिरमकोपं सीरेजिता सीरस्ट दे विशेषात्। चन्द्रेण युक्ते-न्द् स्टइे इच हप्टेन्द्रनापि वा धर्मयशोऽभिवृद्धिः । नैरुव्यय-न्तावमितप्रवृद्धिं ददाति पापेन्ययतोऽतिदुः सम्। व धेन शुक्रोण युतेचितापि तद्गे ऽपि वा स्तीमतिनाभषी स्थम्। धमें यश्वाप्ततु विधत्ते कष्टं च पापेच पयोगतः सात्। युते चिता वा गुरुणा गुरोभे यदी न्यिका प्रत्नक लेमगै-ख्यम् । ददाति देमाम्बररत्नकोषं गुभेत्य याचादिह रा-ज्यदाभः । यने गृंहे तेन युते चितापि यदी न्याहा वातद्र -विधत्ते। सानज्ञयं विद्वभयं धनस्य ज्ञानि च जीवेज्यतः शुभातिम् । तमीसखे चे न्यायका धनाप्तियंशः सखं धम्यस-चतिय । िकतेञ्चयोगेचणतः पदाप्तिः सुवस् रहाम्बरख-व्ययस् । भोग्या राष्ट्रीर्जनासास सुखं प्रष्टं नता लवाः । ततः वन्नमभं पुच्छं विमृख्येति फलं बदेत् । तत्रष्टमभागेन गुभा यदा खात्रत्यक्रगापद्रिष्ठभीतिदः सम्। पापेच-याद्यंतुखस्य इानिये व्यक्तनीत्यं ग्टइवित्तनाशः। वे जन्म-